

Cornelis Vreeswijk

"M?rk hur v?r skugga"

Visit "[M?rk hur v?r skugga](#)" on MotoLyrics.com

M?rk hur v?r skugga, m?rk, Movitz mon frere,
inom ett m?rker sig slutar,
hur guld och purpur i skoveln, d?r,
byts till guld och klutar.
Vinkar Charon fr?n sin brusande ?lv,
och tre g?nger sen d?dgr?varen sj?lv,
mer du din druvan din ryster.
D?rf?r, Movitz, kom hj?lp mig och v?lv
gravv?rd ?ver v?r syster!

Lillklockan kl?mtar till storklockans d?n,
l?vad st?r kantorn i porten
och till de skr?lande gossarnas b?n
helgas denna orten.
V?gen opp till templets griftprydda stad
kantas mellan rosors gulnade blad,
multnande plankor och b?rar;
till dess den l?nga och svartkl?dda rad
mjukt sig bugar i t?rar.

S? gick till vila, fr?n slagsm?l och bal,
gr?lmakar L?fberg, din maka,
ej mer fr?n gr?set l?nghalsig och smal
hon ?n gl?r tillbaka.
Hon fr?n Dantobommen skildes i dag
och med henne alla lustiga lag.
Vem skall nu flaskan befalla?
Torstig var hon och urtorstig ?r jag;
vi ?r torstiga alla.

(Ack l?ngtansv?rda, och bortskymda skjul
under de susande grenar,
d?r tid och d?den en sk?nhet och ful
till ett stoft f?renar!
Till dig aldrig avund s?kt n?gon stig;
lyckan, eljest uti flykten s? vig,
aldrig kring grifterna ilar.
Ov?n d?r v?pnad, vad synes v?l dig,
bryter fromt sina pilar.)

